

באהבה ובאמונה

50 שנה של יהדות באהבה
מכון מאיר
בהוצאת מכון מאיר
ע"ש אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד

בס"ד • כ"ג חשוון ה'תשפ"ו חיי שרה • גליון 1532 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת השבת: ירושלים 16:05 ת"א 16:23 חיפה 16:13 ב"ש 16:20
צאת השבת: ירושלים 17:18 ת"א 17:20 חיפה 17:17 ב"ש 17:17

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

headoffice@emeir.org.il

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

מלכות דוד מחברון לירושלים

הקניין שקונה אברהם אבינו, את מערת המכפלה, מיד עפרון, אינו קניין רגיל. ככתוב "ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא, השדה והמערה אשר בו וכל העץ בשדה אשר בכל גבולו סביב לאברהם למקנה" (בראשית כג יז) מפרש רש"י "ויקם שדה עפרון" - תקומה היתה לו שיצא מיד הדיוט ליד מלך. לכאורה אותו שדה ואותה מערה, אבל באמת, מעלתם וערכם של המקומות הללו השתנה מקצה לקצה. מעפרון - שהוא בבחינת הדיוט, לאברהם אבינו שהוא בבחינת מלך. שדה מלכותי. ואכן ברבות הימים הופיעה מלכות דוד בתחילה בחברון - וכידוע מלכות דוד היא לא רק מלכות מדינית, אלא דרך מלכות ישראל מופיעה ומתגלה לעין כל מלכות השי"ת כפי שאנו אומרים בתפילה "ד' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה" - ומתי תתגלה מלכותו? כאשר תיכון מלכותו של משיח צדקנו כפי שנאמר "והיה ד' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד".

נכון לעכשיו, אשרינו מה טוב חלקנו שאנו זוכים לשוב לארץ חיינו ולחברון עיר האבות. שוב זוכות חברון וארץ ישראל לתקומה, והפעם על ידי צאצאי צאצאיו של אברהם אבינו, המיישבים את ארץ האבות וחברון במסירות נפש, מתוך הכרה ואמונה שתקומת חברון וארץ ישראל מביאה אור לעולם, שאנו הממשיכים בדרכו של אברהם אבינו לקרוא בשם ד' אל עולם.

אמנם הערבים בתוך ארץ ישראל והערבים הסובבים אותנו במדינות הקרובות והרחוקות, לרגע לא פסקו מלפעול להשגת מטרם הזדונית, חיסול מדינת ישראל, לא יקום ולא יהיה, כאשר מלחמתם לובשת צורה ופושטת צורה - אם זו מלחמה חזיתית מאז ועד היום כמלחמת השחרור, ששת הימים, יום הכיפורים, והיום, אם זו דרך של אינתיפאדה, ואם זו 'מתקפת שלום' שאחריה מסתתרת אותה מטרה זדונית - נישולנו מארצנו ח"ו.

אבל אנו צאצאיו של אברהם אבינו שנאמר לו: "לך לך אל הארץ אשר אראך ושם אעשך לגוי גדול והיה ברכה ונברכו בכך כל משפחות האדמה", ממשיכים למרות הכל להביא תקומה לחברון, לירושלים ולארץ ישראל. וההבטחה ש'ד' יתברך הבטיח לאברהם אבינו "כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם" תתקיים במהרה "כי לא יטוש ד' עמו ונחלתו לא יעזוב".
בציפייה לניצחון ולישועה השלמה

לך הנני בי י"א

"שימשיכו לרכוב על גמלים..."
הרב אמיר דומן 2

בסוף כולם שומעים את האל
הרב חגי לונדין 2

יצחק - המליץ הפנימי של כלל ישראל
הרב יורם אליהו 3

נדידת היו"ד של שרי לשרה
הרב אשר בוחבוט 3

"חילולשם"
הרב יואב מלכא סיפור 4

עוז והדר
הרב ליאור לביא 5

גיור עולי רוסיה
הרב שלמה אבינר 8

המלכות השקטה
מר חשון שנמתק בחג הסייד
ברוך ווללין 8

ללמד זכות - בנישואין
אסתר אברהמי זוגיות
שלום הבית כבסיס לחינוך
אורית דהן חינוך

ערוך מאיר לילדים בעמוד 7

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

היו שותפים
בהוספת יהדות באהבה!

"שימיכו לרכוב על גמלים..."

ללא שיעבוד לגוף, לכאורה, - רואה גמלים. אה! סוף סוף גמלים באים! מזל טוב, אפשר להתחתן... הגמרא מלמדת: "הרואה גמל בחלום - מיתה נקנסה לו מן השמים והצילוהו ממנה. אמר רבי חמא ברבי חנינא: מאי קרא? - 'אנכי אבד עמך מצרכיך וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַם עֲלֶיךָ'". רב נחמן בר יצחק אמר: מהקרא: "גם ה' העביר חטאתך לא תמות". יש כאן "חיבה יתרה", "גמילות-חסד" כפולה ("כגמל" בעל 2 דבשות...) לאדם מן השמים: לא רק שניצל ממוות, אלא שגם מצא חן בעיני שמיא לספר לו ולהודיעו על כך!

יצחק אבינו היה בבחינת "נקנסה עליו מיתה מן השמים וניצל ממנה", בעקדה. כמוכן, לא בגלל חטא, אלא להפך - להעלותו למידת "עולה תמימה" שלעולם תהיה בת חורין מיצר הרע, ממלאך המוות, ומשעבוד מלכויות. אך האם יש למדרגה עליונה כזו קיום ריאלי? האם ניתן להקים אומה שלמה כזו? יצחק שופך את ליבו בשדה העקדה, מתקן את עצמו כ"מנחה כליל תוקטר לה", ובליבו בווערת אש העקדה בשאלה תמה: האם אוכל להקים משפחה כזו? עם כזה?

והנה זיווגו מופיע לפניו - נישא על הגמלים! יצחק מבין: תפילתו נענתה כבר "טרם יקראו". הגמלים שיש בהם סימן טהרה פנימי, משרים ליצחק שמדרגתו הפנימית תישמר בכל גלגול ובכל מצב. גם אם המציאות של ישראל נראית כירידה או כהתרחקות, בקרבם בווערת אש העקדה, והיא טהרה בהתפרצה את כל העולם כולו.

הללו, בולעת כל מילה של אליעזר כשהוא מנסה לתאר לה את הבית שאליה היא נכנסת, את דמותה של שרה, את דרכו של אברהם, ואת יצחק שלפני - ושאחרי העקדה. ומצד שני את יצחק, שמחדש את עמוד התפילה שבגבורה, שופך שיח בשדה. עליונים ותחתונים עומדים ברעד וממתנים לפגישת הנשמות האדירות של יצחק ורבקה, ואנחנו התלמידים מרוגשים ומתוחים כשהרב אלי מרשה לנו להציץ פנימה, ומרמז לנו להיכן להביט ולמה לשים לב...

והנה אנחנו מתקרבים, יחד עם רבקה, נושאים עיניים בציפייה ובפרפורי לב: "וְתֵשָׂא רַבֶּקָה אֶת עֵינֶיהָ וְתִרְאֶה אֶת יִצְחָק - וְתִפְלֹ!" רבקה נושאת עיניים, פותחת לרווחה את נשמתה ורואה את יצחק, ולא מבינה - הרי זהו מלאך! "וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד - הוּא אֲדֹנָי! וְתִקַּח הָעֶבֶד יְתֵתָּס, וּמוֹסִיפָה צְנִיעוֹת עַל צְנִיעוֹתָה, וִירָאָה עַל יְרֵאתָה. וּבִמְקַבֵּל - גַּם יִצְחָק נוֹשֵׂא עֵינָיִם, גַּם הוּא נִשְׁמַתָּה שְׂרִייה בְּדַבְרוֹת מוֹחֲלֻטָּה, מִתּוֹךְ הַשִּׁיחַ וְהַתְּפִילָה ב"שדה" בו נעקה, הר המוריה: "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹנֵי בְּשָׂדֵה לְפָנֹת עָרְב, וַיֵּשֶׂא עֵינָיו". גם הוא נושא עיניים וגם הוא רואה. ומה הוא רואה בעיני המלאך שלו? "וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְאֶה - וְהִנֵּה - " - והנה מה? מה רואה יצחק בדייט הראשון, ב"רושם הראשוני הקובע"? "וְהִנֵּה גְמָלִים בָּאֵים!"... גמלים? גמלים הוא רואה!?

כן, דווקא רבקה המעשית והממולחת רואה "אלוקות חיה", ודווקא יצחק ה"נשמה המתהלכת בעולם

הרב אלי הורביץ, זכר צדיק וקדוש לברכה, היה בעל כישרון אגדי להחיות ולהמחיש עניינים שבקדושה ורעיונות גדולים וגבוהים, מבלי לאבד מאומה מעומקם. אדרבה - הוא הצליח בכוח דמיונו ותעופת נפשו להכניס את תלמידיו, גדולים קטנים, תלמידי חכמים או רחוקים מיהדות לכאורה, עד לעומק התוכן שביקש ללמד מתורת ה' ומתורת רבותיו.

אמנם אנחנו רחוקים קצת מיום הזיכרון לעלייתו בסערה השמימיה יחד עם רעייתו הרבנית דינה, שחל ימים מספר קודם חג הפורים, אך זכור לכל מי ששמע אי פעם את שיעוריו (שהיו ארוכים ביותר, "מרתונים" קראנו להם, אך מרתקים לבלי יכולת להפסיד אף שנייה!) - לימי הפורים, חייב לחייך לעצמו דווקא בפרשת חיי שרה, כאשר מגיעים לפסוקי פגישת יצחק אבינו עם רבקה אמנו המשודכת לו.

כי הרב אלי, בתוך ניסיונות חשיפת סודות המגילה לפני תלמידיו, ובעקבות מאמרו הפלאי של מרן הרב קוק זצ"ל ב"עולת ראי"ה": "מגילה", המהפך את אותיות השורש מג"ל לכל צדדיהם, ובתוכם: גמ"ל-י"ה - החליט ללמד אותנו את סודם של יצחק ורבקה, הורי יעקב ועשו, שורשם של מרדכי והמן. בכישרונו הוא הלך ותיאר בצבעים עזים את ההכנות לפגישה: את רבקה שקיבלה את ההחלטה הנועזת ללכת עם אליעזר נגד כל משפחתה, את מחשבותיה ורגשותיה בדרך, כשהיא מבינה שכל עתיד ההיסטוריה וגורלה מונח לפתחה בנישואין

תמיד טוב שיהיה לך בכיס!

חדש! ניצוצות לפרשה

רעיונות קצרים על פרשת השבוע ועל מועדי השנה במהדורת כיס!

www.ChavaBooks.co.il | 02-9973168

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

בסוף כולם שומעים את האל

שני בניו - יצחק וישמעאל. הם כמוכן קוברים אותו בחברון, במערת המכפלה. הכתוב מזכיר את יצחק לפני ישמעאל, אף שישמעאל נולד קודם, וחז"ל דורשים שישמעאל עשה תשובה והוליד את יצחק לפניו. גם הביטוי שנאמר על ישמעאל במוותו, וַיִּגָּע וַיָּמָת, מלמד לפי חז"ל על תשובתו של ישמעאל, כי זהו ביטוי ששמור לצדיקים. כוחו של ישמעאל גדול, והוא עתיד להביא ברכה רבה לעולם. זו התמונה שחותמת את מסעו של אברהם: גם הכוח השלילי ביותר שיצא ממנו - חוזר ושב אל מקורו. כולם נפגשים בבית הקברות, כולם שומעים בסוף את הא-ל.

המדרש על עקדת יצחק שקראנו בשבת שעברה, מתאר ש"השטן" ניסה "לעררב את דעתם" של אברהם, שרה ויצחק, בתקווה להניא אותם מקיום דבר ה'. ההטיה הלשונית של המילה "שטן" היא "סטיה"; "שטן מעררב את הדעת" משמעו, הסחת דעת שגורמת לאדם לסטות מהמטרה האמיתית. אדם תולה את אושרו בדברים שמסכיחים את דעתו - חיובק תקשורת, פנסייה תקציבית או מעמד חברתי.

כאשר אדם מוחרב לנצח הוא לא מפחד משום דבר ולא מתמוטט משום דבר. בעת שאדם מוסח דעת לאינטרסים שפיתח אליהם התמכרות - הוא מתמוטט כמו מגדל קלפים כאשר מופעל עליו מעט לחץ. ישנם אנשים במדינת ישראל שעומדים מול לחצים אדירים - חיצוניים ופנימיים וממשיכים לעמוד זקופים; ישנם כאלה שלא. הנחמה היא בסוף פרשת חיי שרה: אברהם נפטר, וקוברים אותו

הגליון מוקדש לעילוי נשמת

הרב אהרון אנקרי זצ"ל

בן שלום וחנה מלכה

נהרג בתאונת דרכים
 ע"י משאית ערבית בכביש 60

הגליון מוקדש לע"נ בתנו ואחותנו

עדי חיה דיאמנט ע"ה

במלאת עשרים שנה לפטירתה.

האזכרה תתקיים ביום שני
 כ"ו במרחשון תשפ"ו (17.11.25)

16:10 מנחה בבית העלמין בקרני שומרון
 16:20 תחילת האזכרה
 17:00 התכנסות בבית הכנסת "היכל רפאל" בגינות שומרון
 17:15 שיעור - דיאמנט חזי

ערב ניגונים ושירי נשמה עם יוני גנוט

משפחת דיאמנט

התורה הגויאצלת

משיחות

הרב צבי יהודה לפרשה

יצחק - המליץ הפנימי של כלל ישראל

הרב צבי-יהודה מבחין בשיחותיו, בפעולות של אברהם אבינו - האדם הגדול בענקים ורב הפעלים. בפרשיות לך-לך וירא אנו פוגשים אותו שהוא פועל ופועל, מתוך התלהבות נפלאה לקדש שם ה', מתוך דחיפה אלוקית אדירה לקרוא בשם ה'. ולעומת הפעילות של אברהם, מוצאים ביצחק בעיקר נפעלות, השידוך שלו נעשה ע"י אביו ועבדו הנאמן, גם בעניין הברכות ליעקב ועשיו הוא נפעל, ונפעל עד כדי העקדה שהיא היא הנפעלות. במבט שטחי נראה שאדם שפועל, הוא חיובי יותר, עושה גדולות ומגלה את כוחותיו הרוחניים והמעשיים, ואילו נפעלות, נראית כדבר פחות חיובי ומשובח לציון ערכו של האדם.

אבל לא כך היא הנפעלות של יצחק אבינו, יצחק הוא אדם שנפעל על-ידי עליונות שמיימת, ונפעלות ע"י ההנהגה וההשגחה האלוקית, היא גדולה מפעילות אשר כל ערכה הוא אנושי. יצחק נפעל על-פי מה שריכונו של עולם מסדה, כך בשידוך, כך בברכות, וכך בעקדה.

דבר זה מתבטא בתיאור מיוחד של חז"ל במסכת שבת (פט, ב) על מצב שיהיה באחרית הימים, מצב של משברים בעם ישראל שגורמים צער

לע"נ חתני הרב אהרון אנקרי זצ"ל

הרב יורם אליהו
ר"מ במכון מאיר

קדושת שמך", ואז מופיע ביטוי של נזיפה, "לא בסכי טעמא ולא בדרדקי עצה". לא קיבלתי מכם שום הארה והדרכה. כלית ברירה פונה רבש"ע אל יצחק, וכאן נמצאת העצה. אומר לו יצחק אבינו, נעשה חשבון, כמה זמן יש להם לחטוא ביום? עשרים וארבע שעות, נוריד את זמן השינה והאכילה וכו' כמה כבר נשאר, מעט מאוד (שתים עשרה וחצי שעות), כמה כבר יוכלו לחטוא בזמן הזה? נסתדר יחד בינינו, אומר יצחק, חצי עלי וחצי עליך, ואם אינך מסכים לשותפות - הטל הכל עלי. אם עברתי את ניסיון העקדה, אני יכול לקבל עלי גם את זה. פה, אומר הרצ"ה, מתגלה מסירות הנפש של הצדיק הנסתר הזה, של הנפעל הזה, שהוא כולו נפעל אלוקי. כאן מתגלה שממידת הדין הגדול של פחד יצחק, נמשכת מידת החסד הגדול, דווקא מידת הדין מבררת את הערך האמתי והמוחלט של עם ישראל שהוא נצחי, אפילו כשהם חוטאים, "חטא ישראל - אף על-פי שחטא ישראל הוא", "בין כך ובין כך קרויים בנים"...

*אני זוכר שיעור של הרצ"ה על הושע, הוא לימד את כל מה שהזכרנו כאן ופתח את הגמ' בפסחים והקריא, "והיה לו (להושע) לומר, בניך הם, בני בחוניך הם, בני אברהם ויצחק ויעקב, גלגל רחמיק עליהם". הרב קרא זאת בהטעמה ובלשון תחנונים שאיני יכול לתאר על הדף, אבל הניגון של הדברים, "בניך הם בני בחוניך הם", מלווה אותי מאז, ללמד סנגוריה על עם ישראל, בניו האהובים של הקב"ה.

הרב אשר בוחבוט
ר"מ במכון מאיר

רבי שמעון בר יוחאי דורש את היו"ד, שהיתה בסוף שמה של שרי שהיא נקבה, והפכה לראש אצל יהושע שהוא מצד הזכר³, שהדרך להשפעה כלפי אומות העולם צריכה להגיע מצד התוקף המלחמתי שבארץ ישראל, לכן יהושע מל את ישראל בכניסה לארץ כדי להראות את הייחודיות שבישראל **שמתגלה גם בגופנו** בכריתת הברית בינינו לקב"ה, המעידה על זהותנו שאיננו נראים ככל העמים בגוף, ודווקא מכוח גופנו בארצנו ובריר זהותנו הפנימית, נוכל להאיר לעולם כולו - עם זו יצרתי לי תהילתי יספרו. ממשיך המהר"ל שדווקא מתוך זוגיות טהורה של בית ישראל, נוכל להאיר לעולם, שמבחינה לשונית האות יו"ד בתחילת תיבה מציינת **עתידי** יפקוד ילך יאיר, ואילו בנקבה יצירת עתידי היא יו"ד שבסוף מילה, תפקדי תלכי תאירי. היו"ד המתגלגלת מסוף התיבה בשרי לתחילת התיבה ביהושע היא במטרה אחת עתידית לאיש ולאשה גם יחד להאיר לכל העולם כולו.

לאור זאת יש עוד דעה בחז"ל⁴ כדעת רב הונא שהיו"ד של שרי חילקה הקב"ה לשניים, ה' לשרה וה' לאברהם. מצד האשה נוצרה החלוקה לשניים, המשך המאמר בעמוד 5 <

נדידת היו"ד של שרי לשרה

שרה אימנו היא דמות ששינתה את כל העולם הנשי, והקב"ה מעיד עליה: "כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה". אברהם אבינו סבר לומר שאדם הראשון נפל בחטא, משום ששמע לדברי אשתו חוה, והקב"ה אומר לו כי שרה שונה, היא אימנו ולה יש לשמוע, וממנה מתחיל סדר האימהות ללימוד לדורות: "אין קורין אמהות אלא לארבע"¹. ומכאן, היא קבורה במקום של חוה במערת המכפלה כי היא תיקנה את כל הצד הנשי בעולם. בוויכוח הפנימי בין שרה לאברהם, סברה שרה כי לפני שמאירים לכל העולם, אב המון גויים, צריך לברר קודם את הייחודיות של עם ישראל בארצו, בלי השפעה מתרבות העמים הזרה, שיש לגרשם מהארץ הקדושה. **שמה של שרה אימנו הוחלף מהשם שרי ומובא במדרש שהאות יו"ד של שרי נתרעמה שנעקרה משמה של צדקה, והקב"ה מנחמה שהיא תינתן על ידי צדיק שבעולמים, משה רבינו, לשמו של הושע בן נון יהושע.** ועוד, מסוף שמה של שרי ניתנת ה' בראש שמו של יהושע. ואם כן מהו הקשר בין שרה ליהושע שקיבל דווקא הוא את האות משמה?

מסביר המהר"ל² שהאות יו"ד מורה על

ההתייחדות בעולם; 'שרי' שורה רק על עמה, ו"שרה" שורה על כל העולם כולו, כלומר ב'שרי' ישנו צד הבירור הלאומי הייחודי של ישראל. כשם שהאות יו"ד מוזכרת תחילה בשם הויה, המראה את הנהגת הייחוד, כפי שנוהגים לומר 'לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה לייחודא שם אות יוד הי בואו הי בשם ה'.

עוד מגלה השם שרי, כי יש תקופות שבהן עם ישראל נדרש לייחד את עצמו ואת זהותו לבירורו בעולם לפני שישפיע על כלל האנושות. אברם ושרי היו מאירים בתחילה למקומם, אברם, אב לארם, השתנה לאברהם, לאב המון גויים. ושרי מאירה רק על ישראל, וכאשר אברהם משנה את תפקידו כלפי כל העולם, גם שמה משתנה לשרה שמאירה על הכל. **אבל הייחודיות של עם ישראל, המתגלה באות יו"ד דורשת את מקומה לזמן שבו עם ישראל נדרש לברר את הייחוד שלו.** אומר לו הקב"ה, **כאשר תיכנסו לארץ עליכם לברר את זהותכם ולגרש את העמים הנמצאים בארץ שלא יפריעו לכם בבירור זהותכם, כשם שעשתה שרי בגירוש הגר ושמעאל.** ורק לאחר מכן יגיע דור כבימי שלמה, שיאיר לכל העולם **כשמו של אברהם, אב המון גויים.**

בקרבתו נשמעה בכירור המולת חוגגים. השקת כוסיות ומוזיקת רקע רגועה. אני מנחש שאתה חלק מאיזה אירוע חגיגי פסקתי. אני מנגן כאן הערב מוזיקה קלסית בקבלת פנים של חתונת יוקרה בהרצליה. עזבתי את הישיבה לצורך בירור מעמיק לאן דרכי. אבל... גמגמתי, היית כל כך גבוה... כן אני יודע אבל זה רק למראית עין. יש בי מקומות שלא מבוררים עדיין. אני בלב ליבם של ל"ב מסעותי. ואז דרש באוזני דרוש יפה אודות הפסוק: "ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה". אמרתי לו שהוא במחשבותי ותפילותי ושאינו אוהב אותי באמת וכך גם חברי לישיבה דואגים לו ומאחלים לו כל טוב שבעולם. התנצל שהוא אנוס לסיים את השיחה בהקדם ולשוב לנגינתו, הודה לי מעומק הלב וסיימנו בתקווה לשוחח מפעם לפעם.

מקץ כחודש ימים, בעודי יושב במקומי בבית המדרש עם אחד מתלמידי והנה יד נחה ברכות על כתפי בלי אומר ובלו דברים. הטיתי ראשי. הוא עמד מאחורי מבוש מעט. חיבקתי. עיניו דמעו.

מה שלומך? כמה אני שמח לראותך כאן שוב. מקץ שתיקה קצרה אמר לי: "שיחת הטלפון שלך שינתה את כל תוכניותי. כשהתקשרת הופעת באולם יוקרתי בהרצליה, לבוש חליפת טוקסידו יפה, מנגן לאנשים יפים. הכול סביבי זה, אבל בפנים ריק נורא... לא אלוקים ולא אדם... מין דממת מוות של סתמיות. ואז אמרת בקול פשוט - 'אתה יקר לי מכדי שאתעלם מהיעדרך'. מילאת את החלל שבתוכי באלוקים ואדם". אחר כך חייך חיוך קטן ומבוש והפטיר בטון סודי: "ויסעו מחרדה ויחנו במקלהות..."

לילה סתווי קריר. רוח מנשבת בשדרה השוממה ומערבלת עלי שלכת. צלילי חליל קסומים בוקעים מחלון חדר בפנימיית מכון מאיה הלכתי שבי אחריהם. היו אלה צלילי

הניגון ה"מכוון", "ארבע בבות", מנוגן בהדר חב"די מלכותי בדייקנות וזהירות יתרה. "ויואב שמר את הדבר..."

מקץ שבוע הכיר את אשתו ויהי לפלא...

לשלוט בסקירתך אך עיקר מאמצי עלו בתוהו. הוא הציע שנרד לבית המדרש. שאל אותי על מסע חיי ונעניתי בחפץ לב. התעניין בכל פרט כאילו היה תחקירן תסריטאי מפיץ ובמאי גם יחד המבקש לרקוח מעלילותי סרט רב מכר או אולי יצירה מוזיקלית. בפרט גילה עניין בילדותי ונעוריי בקיבוץ... הבטתי בשעוני, שעתיים חלפו ביעף. כמעט חצות ליל. בית המדרש שמם מאדם פרט לאחד שהיה מכונס בפניתו נאנח וגונח מתוך תפילה אישית. נפרדנו בברכת לילה טוב.

עליותי בקודש לא ידעו גבול. לא החסיר טבילה ולא תפילת נץ ולו יום אחד. מקצר בארוחת הבוקר וסר לסדרי לימודו מתוך כתרון. לומד בגפו בלא ניע ומרכז את כל כוחותיו אל המילה הכתובה כמתאחד עם חיי האותיות אורן וקדושתן. וכך היה מאריך בלימודו משך סדרים מלאים מבלי היסח דעת. עשיתי לי הרגל להתבונן בהליכותי ולשער עליותי בקודש. קיוויתי שרגליו מוצבות ארצה לשאת את גודש המטען הרוחני שהוא כה עמל לבוא בשעריו. שמחתי לראות שבגדיו תפורים לפי מידותי, נקיים ללא רבב ומגוהצים. ראיתי שלא היה מחסר ולו סעודה אחת אם כי היה מקצר בהן מאד ובכל זאת גופו נראה בריא. פעם ראיתי עושה עליות מתח ומונה אותן מתנשף: 1, 2... 125 אף ראיתי בשעת ערב מאוחרת רץ בבגדי ספורט מדוגמים סביב השכונה. פעם אף הצצתי באורנו וראיתי מדף גדוש מצרכי מזון בריא. על כל אלה שמחתי כמוצא שלל רב. סולמו מוצב ארצה ברוך ה'.

ולפתע! בסופו של אותו חורף נעלם. עליתי לחדרו אך לא נותר זכר ועקבות לחפציו ומאז לא נראה עוד בישיבה. חשבתי שוודאי ישוב. בטח משוטט במדבר יהודה לעורר את רוח הנגינה וישוב עם שללו... אך לא! איש לא ידע לומר היכן הוא ומה מעשיו. מקץ כמה חודשים החלטתי לחרוג מכללי הנימוס והחילותי מחזור אחריו. בעמל גדול השגתי את מספר הפלאפון שלו והתקשרתי. השעה היתה 20.00 בערב של יום ג' בעונת אלול. הוא ענה וקולו היה נרגש. שלום, אמרתי, דאגתי לך והתקשרתי. אולי חשבת שאיש לא ישים לב שנעלמת אבל אתה יקר לי מכדי שאתעלם מהיעדרותך. מה שלומך יקירי?

לילה סתווי קריר. רוח מנשבת בשדרה השוממה ומערבלת עלי שלכת. צלילי חליל צד קסומים בוקעים מחלון חדר בפנימיית מכון מאיה הלכתי שבי אחריהם. המתנתי מאחורי הדלת והאזנתי. מקץ רגעים נקשתי בעדינות, נגינת החליל פסקה, הוא פתח את הדלת. לא הכרתיו קודם לכן, תלמיד חדש עולה ותיק מאחת ארצות אירופה. העברית שבפיו רוטה אך ניכר בה אקצנט ארץ המקור. ביקשתי רשותו להאזין לנגינתו. על מעמד מתכת שלפניו היו פרושים דפי תווים שמתוכם ניגן. הוא

שב לנגינתו כאילו אינני, חומק אל עולם הצלילים ואני משרך דרכי אחריי. כמחצית השעה ניגן עד שגולש אל סוף היצירה. דמננו. הרגשתי שכבר אוכל לשוחח איתו מתוך הדממה. סיפר לי שהתגייר והפליג אודות הקשר העמוק לעם ישראל, ארצו ותורתו. להט מקורי התבטא ברגשותיו

העזים. וכאילו לגבות את דבריו ולחזקם הציע להשמיע לי יצירה שחיבר בעיצומה של התבודדות במדבר יהודה. יופיה הנדיר סחט ממני דמעות רגש ואושר עמוק. אחר כך חידש כמה חידושי תורה המשתלבים יפה עם אמנות הנגינה. עוד הוסיף במליצה שאומנתו היא "חילולשם". הבנתי מליצתו היטב. צחקנו צחוק מבריא. אחר כך שחק מעט בגימטריאות ונגע בכמה מושגים מעולם הסוד. מבטו היה ממוקד וחוזה, מפלח לב וכליות. נבהלתי מעט. אחר כך הרגיש נוח לספר לי שהוא חש היטב מי אוהב ומי שונא אותו... ויודע למי להתקרב וממי להתרחק. ואפילו רב כוחו - לפי דבריו - להקיף עצמו בקווי הגנה אנרגטיים מפני מזיקים רוחניים. נבהלתי עוד מעט. שאלתי באילו ספרים הוא לומד, בלי מילים שלף מאצטבת ארונו את הספר "טהרת הקודש" לקדוש הרב אהרון ראטה והגיש לי אותו. פתחתי במקום המסומן, "מאמר שמירת העיניים". הדף כולו מסומן בקווי עיפרון. הוא בחן את תגובתי. נו מה אתה אומר, שאל, כן, עניתי סתמית, שמירת העיניים נושא חשוב... "לא סתם חשוב" אמר "בלי שמירת העיניים הכל חסום". כן... עניתי. ונזכרתי איך בימים מקדם התאמצתי כל כך בשמירתן ותרתן בעמל רב אחר עצות ותחבולות

הבהרה סיפורי המדור: מהם סיפורי אמת "מטושטשים" של בע"ת (ובתוכם הכותב). ורובם פרי ה"דמיון" או חלקיקי אמת ש"חוברו יחדיו". אלא אם יציין אחרת ymalka02@gmail.com

yaffavit@gmail.com

שליחות יפה

לחֲשֹׁף, לְאֶטִימוֹת,
לְפָאָב, לְחֻלָּאִים...
פְּאוֹ,
דְּבַר ה' מְאִיר אוֹתוֹ
וְהָאוֹר שֶׁבְּתוֹכוֹ מְפִיג אֶת הַחֲשֹׁף שֶׁסְּבִיבוֹ
וְשׁוֹלַח אֶלָּיו קְרָנִים שֶׁל קִדְשָׁה
פְּאוֹ, אוֹצְרוֹ.

אֵף הוּא
שָׁם,
הִתְעַנֵּג עַל הָאוֹר - וַעֲדִין
לֹא מָצָא אֶת אוֹצְרוֹ
לֹא מָצָא דְבַר אֶת ה' אֶלָּיו.
אֵז סָבַע עַל עֲקוּבוֹתָיו, וְשָׁב
לְכָאן -

יֵשׁ וְאֵדָם מְבַקֵּשׁ דְּבַר ה' אֶלָּיו,
שָׁם
פְּאוֹתוֹ שֶׁאֵבַד אוֹצְרוֹ
וְהֵלֵךְ לְחַפְשׁוֹ
שָׁם -
מִתַּחַת לְפָנֶס הַזֹּהָר.
וְעֲצָמֵת הָאוֹר - לֹא גָלְתָה אֶת אִשְׁרֵי בְּקֶשׁ.

"אז מה אתה יכול לעשות? להאשים את כל העולם? להתייאש?! בוא נתחיל מזה שבסופו של דבר כל אחד צריך לשבת עם עצמו ולחשוב מה אני צריך לעשות יותר טוב." דברים לזכרו של סגן הדר גולדין הי"ד

שנייה את כל הפוזות וההגנות, ותפתח תלב, אפשר לזלזל ולצחוק ממה שאני מבקש ואפשר לנסות... אני יודע שיש בכל אחד משהו שאפשר ללמוד ממנו. בדוק. אז נתחיל לעבוד אחי! זה לא קל. וזה לא יהיה קל. אבל אתם גיבורים, אתם תסתדרו. וזה משהו שאף אחד לא יראה חיצונית, אבל זה יתחיל בשינוי פנימי לאט לאט, (ואחרי זה אפשר להתקדם לאט לאט, לחייך לחבר, לדבר עם חבר, לצחוק עם חבר, וכו'...) תיקח אחריות על השבט שלך, הדבר בידך... אחי ואחיותי בהצלחה. יש לכם חודש מופלא להתחיל לעבוד, אני נישאר בסביבה, אפשר להמשיך לדבר אם תרצו, שבוע

עוז והדר

טוב וחודש טוב, הדר: לאה חתמה את הקראת הדברים במשפט: "הדר, כל מילה מתאימה להיום. הכי חזק שבעולם. תודה לך..."

ותשחק ליום אחרון

בפרשת חיי שרה שנקרא השבת מובאים למנוחות אמנו שרה ואבינו אברהם. שרה בראשיתה של הפרשה ואברהם בסיומה. בפרשה הזאת מופיע גם ההספד והבכי הראשונים בתנ"ך: "וַיבֹא אֲבֹרְהָם לְסֹפֵד לְשָׂרָה וּלְכַכְתָּהָ" (בראשית כג, ב).

במדרש תנחומא נדרש בהרחבה הספדו של אברהם על שרה אשתו כדרשה על פסוקי פרק אשת חיל בספר משלי. את הפסוק "עֹז וְהֶדְרָ לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן" (משלי לא, כה), פירש המלבי"ם בצורה מופלאה התואמת כל כך את דמותו של הדר ואת לבושי הדר שעטה על עצמו:

'מרבדים', וגם עשתה לה לעצמה תכשיטים מהשכלות שהשכילה בחייה שיתעצמו בה ויקשטו אותה, ולבושה הרוחני הוא משש וארגמן, שהיא מליצה על החלוקא דרבנן ובגדי הוד והדר לתפארת...

'סדין' הסדין אשר עשתה ותמכור לסחורה וכן החגור אשר ארגה ונתנה לכנעני כדי לחלק את המעות לעניים, הסדין הזה הוא "עוז והדר לבושה ליום אחרון, ובו תשחק ליום אחרון", שהמצווה יהיה לה לבוש רוחני שבו תתלבש עת תפשוט בגדי החומריים...

'עוז', בזה יהיה לה לבוש עוז והדר ביום אחרון שתתלבש בהשכלותיה ומעשים טובים, ותשחק, ותשמח, כי זכות הרבים יהיה תלוי בה" (מלבי"ם שם כב-כב).

'בחיים', אמר הדר בהזדמנויות שונות, "יש לך שתי אפשרויות: להתעסק בעצמך או לעשות דברים גדולים". המשפט הזה מרכז בתוכו את תמצית הדר של הדר. הלבושים החומריים, כדברי המלבי"ם, הם העיסוק של האדם בעצמו. כאשר פושטים את הלבושים הללו, יכולים להתלבש בבגדי גדולה, הדר ותפארת. לעשות דברים גדולים. ואם לובשים עוז והדר כאלה, אפשר גם לשחוק ליום אחרון. ולומה כדוד המלך, שירה: "נסתכל ביום המיתה ואמר שירה שנאמר: 'ברכי נפשי את ה', ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת" (ברכות י, א).

"אחיי ואחיותי בהצלחה. יש לכם חודש מופלא להתחיל לעבוד, אני נישאר בסביבה, אפשר להמשיך לדבר אם תרצו, שבוע טוב וחודש טוב, הדר."

← בוקר ה' באב התשע"ד (1 באוגוסט 2014 למנינים), נשאר חקוק בזיכרוני בחדות. כלוחם במבצע ההוא, האווירה הייתה שאוטוטו סבב הלחימה נגמר ושבעות הלחימה האינטנסיביים כלוחמי מילואים מסתיימים. ופתאום, תפנית חדה בעלילה - הפסקת האש מופרת על ידי רשעי החמאס הארורים, ואנחנו נכנסים לאירוע קשה של פגיעה בלוחמים וחטיפה באזור רפיח. זוהי התקרית שבה נפל גם סגן הדר גולדין (לצד רס"ן בניה ישראל וסמ"ר ליאל גדעוני), שברגעים אלה ממש מובא למנוחות לאחר 11 שנים בשבי האויב העזתי המרושע.

הבוקר הזה, כפי שאמר גם הרמטכ"ל, "המעגל נסגר, מבצע צוק איתן הסתיים". מאז הדר הפך לאות וסמל, מורה דרך ומופת של מסירות, ערכיות וגבורה. וגם סמל למאמצים שעל מדינת ישראל להשקיע כדי להחזיר הביתה את מי שנתן למדינה ולעם את היקר מיקר. את חייו. משפחתו היקרה של הדר, בהנהגת הוריו שמחה ולא, הובילה את המאבק על החזרת הדר מתוך עוז וגבורה, ללא לאות וללא פשרות.

וכפי שכתב שמחה, אביו של הדר, בסיום ההקדמה למהדורה הראשונה של הספר "איך לבנות חיים", "חברותא במסילת ישרים עם הדר גולדין": "התביעה הזו מאיתנו ללכת במסילת ישרים, להביט עמוקות לתוך עצמנו, להיות ראויים, היא תביעה שלא תמומש כל עוד לא מילאנו את חובתנו להביא את הדר מידי האויב לקבר ישראל בעוז ובענווה. כי זאת חובת ההדר בעולמו".

דברים אלה נכתבו כארבע שנים לאחר נפילתו של הדר, תמוז תשע"ח. בניסן תשפ"ד, כתב בסיום ההקדמה החדשה לספר את הדברים הבאים: "היום כולנו מבינים עד כמה אנחנו זקוקים להדר שיזכיר לנו את מה ששכחנו, את החובה להחזיר חלל לוחם למדינתו ולמשפחתו..."

הבוקר הזה מדינת ישראל, בזכות לוחמיה הגיבורים, מילאה את חובתה. חובת ההדר בעולמו.

אתם גיבורים, אתם תסתדרו

לאה גולדין, אימו של הדר, הקריאה בהלוויה מכתב מדהים ומרגש שכתב הדר לחניכיו בבני עקיבא, לחודש ארגון, כשהיה בסך הכול בן 16, וכך כתב: "כשאנחנו שואפים גבוה - אבל עכשיו במציאות, בעיניים שלנו אנחנו רואים חושך; אין שבת, שבת לא מגובש, שבת מפורק, שבת מיותר - אז מה צריך לעשות? צריך להתחיל לעבוד! לאסוף קרני אור, ולאט לאט, אפשר להגיע למטרה שלנו. ועכשיו נדבר קצת על איך לעשות את זה (או במילים אחרות: תפסיק לדבר מעל הראש ותתחיל להגיד לי תכל"ס, בגובה העיניים, מה אני יכול לעשות...) אז מה אתה יכול לעשות? להאשים את כל העולם?! להתייאש?! בוא נתחיל מזה שבסופו של דבר כל אחד צריך לשבת עם עצמו ולחשוב, מה אני צריך לעשות יותר טוב. לדעתי, אתה לא חייב לעשות ישר מעשה, תנסה פעם הבאה שאתה רואה את חבר שלך, מישהו מבית-ספר שונה או מישהו שאתה לא מתחבר אליו, תנסה לחשוב על משהו אחד שאתה מעריך בו. משהו אחד קטן שאתה יכול ללמוד ממנו. "עכשיו אחי! אתה יושב עכשיו לבד וקורא את מה שאני כותב, בוא נוריד"

הַר ה' אֵל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֹנוּ מִדְרָכָיו וְנִגְלָהּ בְּאַרְחֻזָּיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבְרֵיה' מִירוּשָׁלַם.⁶

הייתה התגלות מלמעלה למטה, **ובחברון, לשון חיבור, ההארה היא מלמטה למעלה.** על מנת שנוכל ליצור השפעה אוניברסלית צריך את חברון שמשם מתחילה מלכות ישראל מדוד המלך שתאיר לכל. ונדידת האותיות 'הויה' מלמדת שתפקידנו ההיסטורי לא מסתיים בבירורנו העצמי בארצנו אלא אנו נידרש להאיר עוד לעולם כולו ולהיות אור לכל גויי העולם ממקומות קודשנו. כנאמר "וְהָלַכְנוּ עִמָּיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה אֵל"

המשך המאמר מעמוד 3 של הרב בוחבוט < שלא כמו מהאדם הראשון שנחלק מהצלע לאשה, **להראות שהבירור הסגולי של ישראל יבוא דווקא מהאם היהודיה להיקרא יהודי כדרכה של שרה אימנו,** ומכאן מסביר החתם סופר⁵ שהקב"ה נטל את האות יו"ד משרה ועשה שני ההי"ן, והיוד לא זזה מקומה עד ליהושע, **נמצא ג' אותיות משם הויה, וחסרה האות ו'** ואותה לקחה מעפרון בקניין ועשה השם שלם בקדושה. בעקדה בהר המוריה

1. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף טז עמוד ב
 2. תפארת ישראל פרק מט.
 3. בראשית רבה (וילנא) פרשה מז סימן א (פרשת לך לך)
 4. ויקרא רבה (מרגליות) פרשת מצרוע
 5. תורת משה דף פ' (חי שרה) ד"ה וישקול אברהם.
 6. ישעיהו פרק ב פסוק ג

ללמד זכות - בנישואין

ברור לכולם שבנישואין שני בני הזוג שונים. באים ממשפחות שונות ומגודרות, מעולמות פנימיים נסתרים, כתוצאה של חוויות חיים. ובכל זאת, בני זוג מוצאים את עצמם במריבות, שמונעות מהם להרגיש את הרצון הבסיסי לאהבה ואחדות. אחד הגורמים המשמעותיים למריבות הללו הוא הקושי ללמד זכות. הוא נובע מהפרשנות המוטעית של האחד על בן הזוג בד"כ מתוך עולמו הפנימי, וכך נבנים תלי תלים של לימוד חובה וע"ז, עד שבטוחים שזו האמת ורואים אז"ז בעין שלילית ומאשימה.

הם נכנסו לחדר מותחים. עיניהם בקושי נפגשו. השקט שביניהם, ניכר כשקט של התשה. זו היתה הפגישה השלישית. הפעם, המתח התפרץ מהר מאוד.

הוא פנה אליה ואמר בטון חד: "נמאס לי מזה. כל פעם שאני עייף, לא מדבר מספיק, את ישר עם הפרצופים שלך. את לא רואה שאני מתאמץ? את ישר מפרשת ומאשימה שאני לא רוצה להיות פה איתך."

היא מיד הגיבה: "כי זה מה שאני מרגישה. זאת החוויה שלי. אתה תמיד נראה מנותק, חסר סבלנות, כל דבר שאני אומרת כאילו לא מעניין אותך, או שנותן לי הרגשה שאיניי כבר לדבר...". והוא ענה מיד, "כי את מדברת אלי כאילו אני איזה פרויקט חינוך שלך. אף פעם אין מילה טובה. רק הערות, רק טון קר והתחושה שאת משרדת לי שאני פחות ממך. איך אני יכול להרגיש טוב איתך...".

היא ענתה כמעט בלחישתה, "כי אתה אף פעם

הכאב מהעבר עדיין מקנן בתוכם וכל מילה או משפט שמוכר להם מהחוויה הראשונית בילדות, נוגע בכאב ומקבל את אותה פרשנות שהייתה אז.

עכשיו ברור להם שזו פרשנות של כל אחד מהם. הם לא יכלו ללמד זכות באופן הדדי, כי לא ידעו מה הניע את הפרשנות שלהם.

הבירור האישי, נתן לכל אחד מקום ותחושת אמפתיה לעצמם ולשני. לכן בפגישה הזוגית, נוצר מרחב של אפשרות ללימוד זכות. עכשיו הם הבינו שמה שפוגע, לא נעשה כדי לפגוע. נוצרה הכרה הדדית, בכאב ובפחד ובמה שמנהל את הקשר ביניהם. שאלתי אותה, אם היא יכולה לראות בו את הילד המפועלד מאבא שלו ושהוא ממש לא נגדה. פניתי אליו ושאלתי, אם עכשיו הוא יכול לשמוע את הילדה שבתוכה שמייחלת לקבל הכרה לביטוי רגשותיה, גם הכואבים.

ללמד זכות זה לא רק לראות את האחר בעין טובה. זו יכולת נפשית שמופיעה כשהאני כבר לא מאוים. כשהאני מזהה שהתגובה של מישוה כלפי, לא תמיד קשורה אלי, אלא לעולמו הפנימי.

זו הזדמנות להשתחרר מהשיפוט האוטומטי ולבחור לראות את הסיפור ואת האדם שמאחורי ההתנהגות. זו יכולת רגשית שמתפתחת מתוך עבודה פנימית כאשר אדם לומד לזהות את הפרשנויות האוטומטיות שלו, ולראות את המציאות ללא האיום האישי הרגשי.

במפגש הזוגי (או בכלל במערכות יחסים קרובות), התגובה השלילית שלנו כלפי האחר, כמעט תמיד שורשיה נעוצים בעבר האישי שלנו. רק כשאנחנו מכירים את הכאב שמפעיל אותנו, מתחילים להגיב מתוך בחירה ולא מתוך הגנה.

לא באמת איתי. אתה אולי פה פיזית, אבל הלב שלך סגור"

מה קורה ביניהם? הם מדברים, אבל לא קשובים זל"ז. כל אחד מהם עסוק בהגנה עצמית.

יש ביניהם פרשנויות שליליות, כוונות שמיוחסות לשני, מבלי לעצור ולתהות אם יש סיפור אחר מאחורי ההתנהגות.

הקשבתי למה שלא נאמר בגלוי. הבנתי שהם עוטים על עצמם הגנות, מפני כאבים ישנים שחשוב לגלות אותם באופן אישי ודיסקרטי. לכן הצעתי פגישות אישיות שבהן ביררנו, מה הם הרגשות שמתעוררים בהם בעקבות התלונות וההאשמות.

היא אמרה: "אני מרגישה לבד. שקופה, אין לי מקום." שאלתי אם זה מזכיר לה חוויה מהעבר שלה. היא שקעה במחשבה ואחר ענתה בשקט, עם דמעות בעיניהם: "כן. אמא שלי. כשהייתי בוכה היא הייתה אומרת לי, 'תפסיקי לעשות סצנות'. מהר מאוד למדתי לשתוק. אבל בפנים בכיתי המון".

היא חיפשה (בתת מודע) את הריפוי אצל בעלה. שיראה לה שהיא לא שקופה. שהוא רואה אותה, מקבל אותה כפי שהיא.

בפגישה האישית איתו שאלתי: "כשאתה שומע ממנה שאתה סגור ולא נוכח, או כפרויקט חינוכי, מה קורה לך?"

"אני מרגיש שאני שוב לא מספיק. שאני אף פעם לא מצליח לעשות את הדבר הנכון. זה ישר מחזיר אותי לאבא שלי, שהיה מסתכל עלי במבט מאוכזב ממני. לא משנה מה עשיתי".

"ומה אתה עושה עם ההרגשה הזו?" "אני נסגר. מתרחק. ואז היא כועסת עוד יותר"

חינוך עד הלב

אורית דהן
מנהלת נועם בנים
ומאמנת רגשית זוגית

מהלימוד יחד וכו'. הנחמה של יצחק לא הגיעה עם רבקה עצמה בלבד, אלא עם הבאתה אל 'האָהָל'. זהו מעשה סמלי של המשכיות מהחיבת-מראש. יצחק לא ביקש שרבקה תחליף את אמו, הוא ביקש שתיכנס לתוך המסגרת הערכית והפיזית שהותירה אחריה שרה. שלום הבית הוא הדרך שבה הורים מנווטים את ילדיהם בהתמודדות עם קשיי החיים:

• **מודל לינג**: ילדים לומדים כיצד לפתור מחלוקות, כיצד להתנצל וכיצד לכבד דעה אחרת באמצעות הצפייה היומיומית ביחסים שבין הוריהם. כאשר יש שלום בית, הילד מקבל מודל לתקשורת בריאה גם בזמן לחץ.

• **הקלה מנטלית**: ילדים בבית עם קונפליקט גבוה נדרשים פעמים רבות לשמש כ"מגשרים" או כ"צדדים" בכססוך. כאשר שלום הבית נשמה הילד משוחרר מהמשא הרגשי הזה ויכול להתמקד במשימה שלו: להיות ילד, לשחק ולצמוח.

• **בניית עתיד**: מציאת הנחמה מאפשרת ליצחק להקים דור המשך. הבית המאוחד והשלו של יצחק ורבקה הוא שאפשר את לידתם של יעקב ועשוי, למרות המורכבות שתבוא בהמשך. רק בתוך אוהל יציב ניתן לגדל ילדים שיהפכו להיות עמודי התווך של האומה.

1. **נר דולק (המשכיות ותקווה)**: הנר שממשיך לדלוך מסמל יציבות, ודאות ותקווה שאינה כבה. ילדים הגדלים בבית שבו הנישואים יציבים ואין בהם תנודות דרמטיות של חרדה, בטוחים יותר. יציבות הקשר ההורי מחדירה בהם תחושה שהעולם הוא מקום בטוח וצפוי, המאפשר להם להפנות את האנרגיה שלהם לצמיחה וללימוד.

2. **ברכה בעיסה (שפע ונדיבות)**: הברכה מסמלת שפע פנימי ונדיבות הלב. בית שיש בו שלום הוא בית שבו הנתינה אינה מאולצת, אלא נובעת מתוך רוגע ושלווה. כאשר ילדים רואים את הוריהם נותנים זה לזה בהרחבת הדעת, הם לומדים שנדיבות אינה תלויה במשאבים החיצוניים, אלא במשאבים הפנימיים שיש בבית. כשיש מקום בלב יש מקום מבית ומחוץ....

3. **ענן שכינה (נוכחות רוחנית)**: ענן השכינה הוא סמל לנוכחות א-לוהית, אך בהקשר זה הוא גם סמל לנוכחות רגשית מלאה. שלום בית מאפשר להורים להיות נוכחים באמת עבור ילדיהם, במקום להיות מוטרים, כועסים או עסוקים בניהול קונפליקטים פנימיים. הילד חש שהבית אינו רק מקום לישון ולאכול, אלא מקום שיש בו 'קדושה' - מרחב מוגן של קבלה ואהבה. מעל הכל ישנה הקדושה בבית שיונקת מאופי הבית, מהקפדה על בן אדם לחברו,

שלום הבית כבסיס לחינוך

פרשת "חיי שרה" נפתחת בבכי ובהספד, אך מסתיימת בחתונה. מותה של שרה אמנו משאיר חלל עצום, ויצחק, בנה יחידה, מתמודד עם אובדן אישי קשה. שיאו של הסיפור אינו במסע הארוך של אליעזר או בנדיבותה המופלאה של רבקה ליד הבאר - אלא ברגע הסיום: "וַיְבָאָהּ יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ... וַתֵּהֱלֹךְ לֹא-לְאִשָּׁה, וַיְאַהֲבֶהָ; וַיִּנְחָם יִצְחָק אֲחֵרֵי אִמּוֹ" (בראשית כד, טז).

פסוק זה, המכיל את הנחמה הגדולה ביותר לאחר מות שרה, טומן בחובו אמת חינוכית מהותית: **הבסיס החזק ביותר לחוסנם הנפשי של ילדינו ולצמיחתם הערכית הוא האהבה והנחמה שהם רואים בביתם - הלא הוא שלום הבית.** כאשר מרחב המחיה וההתפתחות של הילד מבוסס ורוגע, הרי שהאקלים שבתוכו הם נושמים מצמיח ומאפשר הפתחות. שלום הבית אינו רק יעד בפני עצמו, אלא הוא ה"אוהל" שמאפשר לחיים חדשים לצמוח. חז"ל (מדרש רבה) מלמדים שבאוהלה של שרה התרחשו שלושה ניסים קבועים: נר דולק מערב שבת לערב שבת, ברכה בעיסה (הן מצד הכמות והן מצד הטירוף) וענן שכינה קשור מעל האוהל. כאשר יצחק הכניס את רבקה לאוהל, מסופר ששלושת הניסים חזרו.

מה הקשר בין הניסים הללו לבין חינוך?

נכון או לא

1. שרה היתה בת 120 שנה כשנפטרה
2. אברהם לא הסכים לקבל את מערת המכפלה בחינם
3. אליעזר בדק האם רבקה היא נערה חכמה
4. משפחתה של רבקה הסכימה מיד לשלוח אותה ליצחק
5. לבן היה אביה של רבקה
6. אברהם נשא אישה ושמה קטורה

מצאו למטה התמונות רחמנות
המטרה: חזונית

חסד

ילדים יקרים, בפרשת חיי שרה אנחנו לומדים על אברהם אבינו ששלח את עבדו הנאמן, לחפש כלה ליצחק בנו. העבד מבקש מה' סימן מיוחד: הנערה שתתן לו לשותות מים וגם תשקה את הגמלים - היא תהיה הכלה המיועדת.

ומי מופיעה? רבקה הצדקת! היא לא רק נותנת לו לשותות, אלא רצה שוב ושוב לשאב מים לכל הגמלים. חשבתם פעם כמה מים שותה גמל? הרבה מאוד! ורבקה, בלי להתלונן, עשתה זאת בשמחה.

מה אנחנו לומדים מזה? שחסד אמת הוא לא רק לעשות מה שמבקשים מאתנו, אלא לעשות יותר מכן, ובשמחה! כשאמא מבקשת מכם לסדר את החדר, אתם יכולים גם לשטף את הרצפה. כשחבר מבקש עזרה בשעורי הבית, אתם יכולים לעזור לו גם בהכנה למבחן.

זה מה שעשתה רבקה, ולכן היא זכתה להיות אמא של עם ישראל. גם אנחנו יכולים ללמוד ממנה ולעשות חסד בכל הזדמנות!

י, ערוץ הילדים

הבריאה

מאת יוסי שחר
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

בהתחלה רק עשירים וחכמים יכלו להרשות לעצמם משקפיים. זוג אחד עלה כמו בית קסן!

משקפיים יש לי חור בבגדים לי יש

לפני 700 שנה באיטליה, אבירים קשישים במצור התקשו לקרוא ספרים, עד שמישהו גילה שעדשות זכוכית עגולות עוזרות לראות ברור!

פלא! האותיות נראות גדולות!

כיום, יש עדשות מגע - עדשות זעירות שיושבות ישר על העין ועוזרות את אותה העבודה

היום משקפיים עוזרים למיליארד אנשים בעולם לראות טוב יותר

איזה עולם נפלא!

קובע! לא הגודל!

הידעת? בנביטין פרנקלין, המציא את המשקפיים הדו-מוקדים ב-1784. הוא התעייף להחליף בין משקפיים למרחק ולקרוא - אז פשוט חתך כל עדשה לשניים והדביק אותן יחד!

חידה
שרה נפטרה בגיל 127. באיזה ספר מוכר בתנ"ך מופיע המספר 127 בפסוק הראשון שלו?

המסע

לבר המצווה

שיא המתח בתוכנית "המסע לבר המצווה"! אל תפספסו את הפרקים החדשים, באתר ערוץ מאיר לילדים!

הייתי שמח להסכים איתך אבל אז שנינו טועים...
עבודה בכרם? אפשר בחיוב...
למשרד האוצר: קחו בחשבון שבכל פעם שאתם מעלים מס, מיישור נוסף מעלים מס...

החוצפא של עקבתא דמשיחא היא מיעוט אור לשם תיקון העולם, ואינה דומה כלל למאורעות של עבריינות אחרים, שהם היו לקורות גמורות, דרך הריסה. אמנם ישנם בתוך המחנה הזה של בעלי החוצפא גם כן זיקין שהם מוכרחים להיות דועכים לגמרי, ודעיקה זו תבוא על ידי הארה גדולה של אור תורה מגבורה של מעלה, על ידי הופעת צדיקים גדולים מאד. אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך.

שמונה קבצים ב, קז

על סדר היום הרב שלמה אבינר

כהנים וגוי קדוש, עם שמקיים מצוות ד', מצוות התורה.

ג. לגבי הפתרון. יש דברים רבים, שאין להם פתרון מיידית: איך להתמודד עם כל הערבים שרוצים ברעתנו בארץ, איך כל עם ישראל ישמור שבת, איך יהודי חו"ל יעלו לארץ. לא כל דבר אפשר לפתור כאן ועכשיו. בע"ה, לאט לאט, דברים ייפתרו.

השיקולים. לכן גם לסיפורים של גיור הכוזרים, או של הרומאים מפי יוסף בן מתתיהו, אין כל ערך של אסמכתא הלכתית, כיון שלא נתבררו ולא נתלבנו בגמרא, בראשונים ובפוסקים.

ב. יש מי שהציע גיור לאומי, לעם ישראל. אלא בוודאי שאנו עם, אבל העם הזה יש לו הגדרה א-להית, והמצוות הן הביטוי הלאומי של סגולת העם. כתוב בתורה שהעם הזה צריך להיות ממלכת

גיור עולי רוסיה

שאלה: כיוון שיש בארץ כ-300,000 גויים שעלו מרוסיה, יש מציעים לבצע מיד גיור של 100,000 ובטווח קצר של כל השאר. אם לא, מה הפתרון? תשובה: א. אין שום מקור על גיור המוני. בגמרא ובפוסקים מדובר על פגישה אישית ובדיקה אישית אמיתית אם הגר מקבל על עצמו תורה ומצוות. יש לדעת שאין למדים הלכה על פי מעשה (בבא בתרא קל, ב), כי יתכן שאיננו מכירים את כל הנתונים וכל

ברוך ווללין אברך במכון מאיר

שנים בענווה, לא דרשה בכוח, אלא שמרה אמונה, בסתר, בשקט. כשיבוא זמנה, היא תעלה.

ומר חשוון, כך אומרים, חייך לראשונה. כי הוא הבין, שהחג הראשון שנקבע בו אי-פעם, חג סיגד, לא היה מקרה.

זה היה אות משמים שהשגחת הבורא יודעת היטב לשים את הכתר דווקא על הראש שנשאר כפוף. ומאז, כשנפתח חודש מר חשוון, נרמזת בשמים קריאה דקה: יש זמן להמתין. יש יופי בצניעות. ומי שמחכה בלב שלם, סופו שימשחו עליו שמן משחת קודש.

המלכות השקטה: מר חשוון שנמתק בחג הסיגד

פשוטים של עבודה, של גשם ראשון, של המתנה. אבל אולי בזה ייחודי, אני נותן מקום לאחרים לזרוח. אני לא דורש את שלי, אני ממתין לזמני. חלפו דורות, אלפי שנים, וכל החודשים התברכו בחגים, בזיכרון ובתשבחות. אבל מר חשוון נותר ערירי. חודש של צניעות, של שתיקה קדושה. עד שבא יום אחד, יום גשום בירושלים, ושערי הארץ נפתחו לקהילה קדומה, טהורה, שהגיעה מאתיופיה.

והשמים הביטו במר חשוון ואמרו לו: "הנה, המתנתך הגיעה לקיצה. הקהילה הזו - ביתא ישראל - היא ראי דמותך. גם היא חזתה אלפי

פעם, כך מספרת האגדה, עמדו כל חודשי השנה לפני כס המלך שבשמים, כל אחד בתורו מתדרר במעלותיו.

ניסן סיפר בגאווה על יציאת מצרים שהתחוללה בו, סיוון הזכיר בענווה את מתן התורה, תשרי דיבר ברגש על ימי הדין, הרחמים והסוכות. אפילו כסלו חייך ואמר: "ואני הבאתי לעולם את האור של חנוכה".

ורק מר חשוון עמד בצד, שתק. לא אמר דבר. החודשים הביטו בו ושאלו בתמיהה: "למה אתה שותק, אחינו?" ומר חשוון השפיל מבטו והשיב בקול רך: "אין בי חג, אין בי מועד, רק ימים

50
מכון מאיר

בחג הסיגד מבטאים את הביטול לרצון האלוהי
סיגד זה מלשון להשתחות. ביטול העצמיות. זה עומק הסיבה
שהעדה היחידה שיכולה לעשות יום כזה היא העדה האתיופית
(הרב אלישע ויטליצקי זצ"ל)

מכון מאיר מתכבדים להזמין אתכם
ליום עיון במהות יום הסיגד
מיסודו של הצדיק יהושע דוד יאסו זצ"ל

שיתקיים ביום שלישי | כ"ז מר חשוון
במכון מאיר | שד' המאירי 2

14:30 // התכנסות ודברי פתיחה
14:45 // קיים אביהו עזריה
15:30 // הרב אבי שיש
16:30 // הרב רן בן משה
17:15 // הרב דב ביגון שליט"א
ראש מכון מאיר
17:45 // דברי סיכום וערבית

מזמירות אחרת
באהבה ואמונה

לוחמינו באלהינו

לימוד תורה
ירושלמי
**"פי פוח עין לך
יש לך בנפי רוח
בנפי נשרים אפירים"**

בוגרת מדרשה/שירות/צבא?
מחפשת עוגן רוחני וחיבור לבית מדרש?
מרכזה מכלן אכלה נשאינה אלך
אכניה אימאז שלאני!

19:30-20:30 | **כנפי רוח** הרב רביד ניסים
20:30-21:30 | **אמונה וביטחון** הרב מאיר נאמן

עדיין אפשר
להצטרף!

ימי ראשון | נושאים מגוונים | יחס אישי

20 ש' לשיעור | 30 ש' לכל הערב | 10 ש' בוגרות המכון

כנפי נשרים 3 קומה 3
דברי איתנו : 0544239011 (וואטסאפ)